

..TÙ NHỎ ĐẾN NHỚN..

Bản hổ Genève

Các nước ở hội Vạn-quốc giao này nói với nhau rằng hòa-bình bằng lâm.

Nước Pháp yêu hòa-bình, nước Đức yêu hòa-bình, Anh, Ý, Mỹ cũng đều yêu hòa-bình.

Trong khi đó, các nước kỵ cung đều đắc súng ống...

Đức súng ông để giữ hòa-bình.

Về sau đây, hai nước nào có đánh nhau, giết nhau, ... cũng vì hòa-bình. Hòa-bình vạn tuế!

Lời quả quyết của Nhật

Tổng-tướng bộ lục Nhật tuyên ngôn rằng:

* Nếu Trương-học-Lương còn phản Nhật, Nhật quyết lấy Bắc-biển. Nếu Tàu còn quật-cường, Nhật sẽ chiếm Thượng-Hải, Nam-Kinh. Còn hội Vạn-quốc phải nhận Mân-châu-quốc *

Lời quả quyết này!

Nếu hội Vạn-quốc quật-cường, Nhật có thể lấy cả hội Vạn-quốc.

Báo cờ

Trong nước Nam-tưởng chỉ có một báo cờ là báo Nam-Phong. Dù đâu, lật có báo Đông-thanh. Báo Nam-Phong không dính cờ mà thành ra cờ, báo Đông-thanh dính lầm cờ, mà cờ thật. Các ông bấy lâu chửi mồi tim lồi trong khoai đã nát hay gom từ bụi-mùi, quên cả sự đời. Nhưng nay, báo chí giật này mìn mìn bao nhau: "tý chót" trong lúc ta công-lặng tim lồi, cà quèo-dau-dương, mong ngóng muôn bết những em ta đã phát-minh, ra s. Ngày bấy giờ các ông ra mồ hôi.

Bản tin của các ông đều những con gián cỏ ra lõe bà cõi giặc nát, rồi các ông vẫn truyện nước Chiêm-thanh, các ông đòi lấy lại cả hai tỉnh: Quảng-dông,

Quảng-tây như ta đòi hai cái bô lực binh cờ vậy.

Các ông đòi giải, đòi dài-giải, thi giải, cái đó cũng chẳng tại bài đơn ai, mà cũng chẳng ai dè ý.

Là nhất là có ông Đoàn-nhu, Khuông-giau-dối-lau: giắc-diệp đương nồng, non nước chờ ai khua lúa giảo..., có khua lúa mẩy ông phồng rãnh, mẩy ông lượng đá đòi Lê, đòi Lý.

Các ông đi tay

Các nhà đại tư-bản thường trách các ông sao học luật, học yao-chương, học thuốc thi nhiều mà về kinh-nghệ này mộc lò thô dộ một ông, mệt ông rười là cùng. Các ông không hiểu rằng họ đương ryo-rob lùm được cái mỏ vàng ở Vạn-bù, bay mồ con đường từ Đại-lùm đến Vũ-nhai, thiêu giã chỗ các ông làm mồi tháng dù gần trăm học lương mà họ được tiếc-giúp công nghệ nước nhà, là một người hưu dụng Ich-quốc lợi dan.

Coi phái có một điều là cái danh các ông không được kêu chòi اسم, lìu dù gọi là ký-su mỗ, ký-su dien, hay ký-su cầu cống ký-su đường, ký-su thuộc da, ký-su thông-phong đón.., nghe nó cũng lợt tai các lười-thu đói-chút.

Cái sự là: tại các tiêu-thu lbs không không đáng quan tâm gì cho lâm, nhưng hiện nay nhà máy biết chỗ mờ nhau mày không tiễn, các ông bay làm vè nhà đất, cày chửa mía, cát, dùng điện, cái khy vậy). Năm'co' đợi các nhà đại-lùm

bản mồ con đường xe-diện từ Đại-lùm đến Vũ-nhai.

Lại các ông đi tay

Các ông họ v.v. thuộc có nhẽ nhiều nhất: ngoài Bắc trong Nam từ ông A đến ông Z sức học thấp cõi, cao có đại khái cũng như các bác-sĩ Nhật, Pháp lúc mới ở trường ra, Duy có một điều là các ông họ vẫn cho là một họng người nhìn con vi-trùng to bằng con cá trùn mà sao không thấy ông nào tìm được con nào cả; để si-dien với các nước, nói danh là obi-dai-thông - thà Nam-Việt, cho nên các ông là một họng người thèm "đáng-tách s", a, mắt nhò v.v. tên cõi »

Các ông học luật: từ ngày được ra lùm trang sai, rực rịch dã cõi một với ông ra. Nếu không ta thuần bao bô là hòng người già lbs-bão.., họ cũng cứ nhây vào ngách tri-huyện. Báo giờ ngach tri-huyện xác, các nhà lùm quen không chôn vàng, xuống đất, ta mồ con đường từ Đại-lùm cho đến Vũ-nhai lì dầu, trách họ sao không học luật họ cũng cứ dám dồn học nghè, Ich quốc lợi dan bay không cũng mệt.

Hàn-phục-Cù với Lưu-trần-Niên
Làn với Lưu, hả-dai-tuồng nước lầu
danh nhau kịch liệt.
Hàn tuyêu ngôn là diệt đảng qua
phiết như Lưu,
phiết như Hau.

Xem trang hai

PHONG BAO MŪ, CẦU CHUYỆN ĐÒ SIOC

Xem trang ba

TIẾNG GỌI Ở CỜI, ÂM

Xem trang bốn

CÁI THÔNG EÔI TÔNG

Xem trang tam

CÁC - BÀI QUẢNG CÁO

Chiều hôm
đi qua cái cõi
trước kia tôi n
trong lòng nguy
ngó đầu nguy
c, hy vọng vớ
Ngũ đền đầy
cầm động qu

Sau khi xép
chỗ nằm, tôi b
vẫn biết vớ
không quen ni

Thầy trong n
lilong cuối n

bước vào n
ta, khán lượn, t
nón đưa Hué l
non nò lèm ch
sao nứa thi kh
các ông chin n
mỗi ông cát l

— Anh hỏi g

— Tôi muốn
biết về sự học

Cá bón cái
anh ra giọng g

— Đì ra ngo

Tới bến lén
cũ bắt nát m
bịc minh, v
thi chot gop m
dầu hòi và m
cứ tưởng là n
uyễn mới bi
nhết lõi, mà l

Ông sẵn lòng
ông mời biếu
hồng chia rơ h
lâm và mội l
uẩn-thi nhâ
một hanh-bé
vào cõi nhiều

Ông già đây
đại thô
hành thi phái
cõi phòng thi
nghiên-dù c
võ cho học tr

Năm ngoài
người, ông ta
số học tro l
bên, nên các
nay, mà năm
ba người tất cả
hoan nghênh
học. Nhưng ng
như tôi, ai cũn
ban-Sur-chu

Nữ, cảm sán bắp tay mềm bưng lên.
Phong lưu, chêng vò là tiền,
Hết cùm kẽm tiền, giờ luát cài duyên.
Tung hò « nam-nữ » bình quyền v.v.

Hồi sang quan phán đầu lúa.
Ngồi giường xe hòi, chán bối chén khao
Ấn chai sa-si đền đitu,
Đêm đêm nhà hát, chèo, chiếu cao-lán
Ở nhà mập cảnh láng, sâu,
Vợ, con, cha, mẹ con rau là thường.
Trầu trứu quan chí cực sang,
Tền nuôi cha mẹ era-gan tung đồng.

Bác kia ruộng cỏ ao liền,
Lâm bắc, nết leu-leu, chạy tước, mua danh
Bát ngà với do thung xanh.
Sông-sa, súng-sinh như anh phuông chito
Về làng khao vọng 1-1o.
Ấn trên, ngồi tróc, eo se thiết sỏi.
Bày giờ cơ nghiệp di đời,
Thè ngà, giây xác dem môi mìn.

Ông Nguyễn-khắc - Hiếu với văn cùn nghiệp

Khoa Tý, ông Hiếu lèo khênh vúi
lèn chieu rù thi trường. Năm. Khi chieu
được đầu bài, ông loay hoay giải chieu,
mở chèp lấy bài mục ra guy hoay viết.

Ông viết chẳng ra văn, vì thiếu một
thứ cốt lõi là rượu vòi tầu bắt thành
văn, lịp thêm giới rét quê, nên ông bị
hay kiêu ngobia.

Từ đó, ông dám ra ác, cầm với bọn
khôn mục mà ông cho là còn giót hồn
ông nhiều, bọn chèo hòp ông ở chỗ
không nghiêm rượu: Chả là mà ông có
nhé nhằng ông Cử, ông công kích, vào
ông cử Trạc, ông cử Nam-Dân..

Trong bài biob, phẩm mội bài thơ của
ông N. B. ông lại tự đặt vào địa vị quan
trưởng mà phè cậu « vày » chì đáng để
cù-nhau nhung phải: một câu giỏi nên
danh xuống tư-tái. »

Thôi! I dám quách cho trượt!

... Đề-bông ông Hiếu!

Ông Nguyễn-khắc-Hiếu

Với văn chương
Trong quyền fan-dâ van lấp, ông nói
sai Nguyễn - khắc - Hiếu, bà... với văn
chương !

lò; tôi sẽ lấy một lò du che các anh để
biết..

Rồi ông giáo chỉ ngay anh Ngọc
ngồi đầu lớp mà bảo:

— Tôi vi du anh là cái lò!

Thưa ông tôi không phải là cái lò
Ông giáo ngạc nhiên :

— Vì du thế kia mà?

Ánh Ngọc vừa tức nở vừa nói:

— ... không... vi du... thế, tôi
không là... cái lò.

Rồi anh khóc da lênh.

Cù lớp không ai nín cười được — ông
G cũng vừa cười vừa lắc đầu có s

thương hại. Còn nữa

V.S.

Sản đồ nữ-trang
NÉN ĐEN

HIẾU VĂN-TƯƠNG

Chinh-hieu Bà Lực
số 203 k. Phố Chợ sét Hải-phòng

Có bán theo cách linh-hoa giao ngan,

Thì si còn quên mất môi lèu
« Văn - chèo » nó giống như ruợu
ly »

Ông Vinh với quắc-ngòi

Ông Nguyễn-vân-Việt đã từng bàn
đến một lối chủ quắc ngữ riêng, lịp
chùi-thay vào những giòu sác, huyễn
bội, ngã.

Ông muốn cho chủ nước ta mạnh mẽ
cùng cấp hơn trước, nên ông xin đổi
như thế.

Tí nhú: vẫn-de cài-cách chủ quắc-
ngòi phải đọc: « vang » « kơ », « đòn »,
« đế », « caiz » « ca-zó », « cách » « cách-
koh », chuw, « chuw », « kucc » « quec
koh », nguru « nguru »...

Người ngoại quốc nghe Annam nói
cho là làng ời Hông-Mao cũ, và vắng
thay !

Nhà thi-SI Nguyễn-tiến-Lăng

Ông Nguyễn-tiến-Lăng không những
đã học văn lây, ông là một người
học văn tú. Trên tờ báo « Annam-mô »
của ông Viết, ông là người prác Hy-
llop, La-mù, Irén là lòp - oài « Aónam »
của ông Hiếu, ông là người doi. Tông
đời Đường. Ông học lòp trong báo Ao-
nam số 2 mồi bài là ông ở Yên-bay
vượt bờn một con trống về Hanoi.
Trước khi ông về xin độc giả biết cho
rằng ông uống rượu cúc, rồi ông, cánh
hồng bay bồng.. lèn lầu hò, bài thơ
ý như sau này:

Hòa xá đã đến Thăng-long,
Ngón tay lái Phuong-giang cách vạn trùng,
Chén cốc nhấp sán khai thương-lò,
Cánh hồng bay bồng lèn lầu hò-phong.
Phong bô dâ lang song Hanoi,
Hoa thảo con me núi Bái-trung.

Mười một tuần giàng giàng, nút nước,
Ngắm giàng ai có nhớ ai cùng
N.T.L.

Thi sĩ còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruợu
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ruỢU
ly »

Thì si còn quên mất môi lèu

« Văn - chèo » nó giống như ru

Bảo-Dại, chúng
tất cả bị bắt trước,
và bị bắt đến lors.
và một vật quan
quan-thủ-tướng
bố-Thượng thư,
nếu là một bạo
chúa chung tôi &
và đã lấy được
uy-lực-Báu-Đại
để
xé và bắt-Jo,
vì cái tay ngang
khi đức Bảo-Dại
không phải chỉ
còn bị bắt mà khai
nhà đang bị
thiến. Đến đây
nếu quan-thủ
số tên và chỉ số,
a còn do dự gác

Thủ-tướng?
m-triều từ chức,
vì cuộc thay đổi
đã trước, trong
vòng về hưu, mà
Đại-thiên như các
Tây-vân-Thống
c. Nay quan-thủ
cô là rõ ràng quan
số vào kinh-châu
trong-trach-ký.
và sẽ làm làm Thủ-
đám cháo vì nghe
thu: Võ-Liêm và
thu Tân-thái-Báu
chứa-Jo.

quốc-đam của
g một năm trời lại
đó, đức Bảo-Dại đã
và, ngày cho là một
người vào thời
bầu-dầu vẫn đe
đèn-dò, ngày 25 là
một buổi tiếp các
khi đại-biểu-các
lòng-bott về lịch

ng anh-dò này hòn
in cam ở Hotel Lao
để đây

ch. th. người H
tôi Lạc Xuân
ph. hàng-Hàng số
m. lát lớn-nhỏ của
đi giặt-kiện-anh-nh
28 mademoiselle-

vết bằng queso-đam của phái Bảo-Hoàng chở
rượu, và bắt-Jo ra đời là phò-tu-đe của
đó Bảo-Jo).

Còn lời báo: C.L. thi-tử bão-sắp-xuất-bản
nhà-de-đang-X. là người trong Hoang-phái
Nab Irach-objem về tên-soan, song-theo
ban-dong-objem-a-sai-thanh. Về moco-e-lio
trong lang-bao-có-de-lot-moco-đang-Ung-
Hoa, nguyên chúa-bát-bao-Bang-duong-
va-e-Cong-la-ko, nay mai-sắp-yê-Hoa-đe
còn-chương-một-lô-bao-quoc-kim, vay
chồng-hay-đang-X. là người Hoang-phái với
và-Ung-Hoa-cũng là gaudi-Hoang-phái, có
phái-bát-đang là một-không?

Nếu phái thi-Joy-Ung-Hoa, có tên-tuổi
trong lang-bao-Nam-ký, ngày nay sắp-dung
cần-dan-tu-bao-moi, bao-bao-có-quan-hy
jor-tieu-tu-chi-bat-tru-nuoc-ab, chung
tut-cung-mang-ung-giai-bo-cho-tron-cái-thieu
chuc-mot-cha-ngon-luon-chon.

Một lời, nói-làm-cho-nuoc-thieu-va-lúc
nay-moi-thay-thieu-bieng-trong-lang-bao
Việt-Nam:

QUÀNG NGÃI

Định-phục-Sắc

Một-dây-quan-lu-bi-có-tiếng-sắc-cho-quan
lu-quan-dau-dau-biet-rông: luqt-xua-đi
vung-camp-nha-dao-không-dung-dung
oblong-sắc-vàng (chanh-hoàng, hoa-hoàng,
thanh-hoàng, lê-hoàng) làm-dò-phuc-sắc.
Nhưng-giá-dây-có-ai-nhieu-người-làm-dung
sắc-lâm, đồ-juôc-va-chung-diện, thật-là-trái
phép, Nay-hàng-sắc-cho-chân-dan-tri-tuôn.
Nếu-sau-này-người-nào-còn-dùng-tô-y-phue,
sắc-Jo, sẽ-bị-trong-tri-v.v.

T. D.

HÀI-DƯƠNG

Tại-huyện-Cẩm-Giàng --- Một-chi
bộ-Hội-kết - 23/người-bị-bắt

Hôm-mới-đi-có-tin-báo-&-huyện-Cẩm-
giảng-cách-tiph-ly-12-cây-ab.-chi-bộ-của-hội
kin-dang-duong-hop-dai-hội-dong.

Số-một-tham-phai-một-hoa-12-viên-mai
tham-hay-nam-31-hai-xe-cái-xe-đi-cam-pion
và, hiệp-công-quan-huynh-Cẩm-giảng-va
lý-dịch-vây-phà-cái-Sô-ở-huyện-dò, bắt
đoai-nai-muoi-người-uox-ong-va-ba-ong
gia.

Hai-mươi-người-dau-đong-bi-dua-lai-đò
và-số-Một-tham-huynh, còn-ba-đong-gia-thi
cho-về-giám-đinh-hy-Hàiduong.

SAIGON

Ông-Đào-trinh-Nhât-chủ-bút-báo
Đức-nhà-Nam-bị-bắt

Theo-hoa-cic-ban-dong-objem-trong-Nam
bồi-chia-giờ-bom-thu-bây-truôc-đop, Đào-
trinh-Nhât-biêt-hiep-huynh-chủ-hát
Đức-nhà-Nam-đã-bị-đát-giam.

Mỗi-nga-i-to-i-công-tuồng-đang-bi-bắt-về
việc-chinh-tri, nhưng-thay-ra-đang-bi-bắt
về-vụ-đi-bí-kết-lô-(chantage).

Nguyên-trước-dây-trong-tuần-tháng-Aout
bao-dong-objem-có-viết-bài-về-vụ-án-mạng
ở miền-Hậu-Giang (Viat-long) thi-phai
Trong-bài-dò, ban-dau-ben-dong-ogu-tp
banch-bao-gift-người, mà sau-thuật-phuô
diễn-không-dong. Ké-sao, già-quyền-đu-
bi-giết-dau-xin-cát-chinh-va-xin-chiu-va-phai
chẳng-va-chút-danh.

Nh. Đào-trinh-Nhât-bieng-lòng, nhưng-đa
đây, dus-hoai-không-dong-bai-của-người
vì-biếp.

Người-này-là-mình-dawn-xin-chiu-đêm
chui-danh-nửa, nghĩa-là-bây-mươi-dong-bao
cho-thap-mot-trâm.

Tiền-bao-giao-xong, vien-chu-bút-bô-huoc
ra-thi-có-hai-vien-thanh-tra-mot-tham-thep
đem-về-bóp.

Số-bao-van-có-nhieu-y, nhin-lai-số-giay-bao
công-quá.

Vien-chu-bút-này-không-bi-bắt-là-tại-bây-lau
nay-có-nhieu-người-thua-néo, nhưng-sự

zô-khoa-tri-bac, sau-cao-tu-nuoc, để-tri
dua-cach-tri-thi-phai-có-bang-là-tai-tay
hoặc-tai-tai-ban-tu-khoa-toan-hop.

Đến-nay-20-Octobre-1932, tại-Ho Chi
Minh, Hué và Nam-yang, số-một-mai
bị-tuyend-ho-lich-vào-cao-truong-Cao-
dang-Canh-nông-va-Tâm-tang.

Nhưng-thi-aloh-phai-có-bang-Thien-
chong-va-phai-có-dau-nop-bi-huoc-hai
ky-thi-chung-tai-truong-Cao-dang-va-Hupe
đau-doi-ro-là-xin-thi-vào-truong-hien
ngang-va-Tâm-tang.

Ký-thi-đây-có-có-ohubg-bài-viết-nh
day:

1) Một-bài-lai-pha-phap-vien-thi-vào
20-Octobre-lù-8-giờ-dawn-nuoc-mot-gi

2) Một-bài-toan-phap-thi-vào-nay-20
Octobre-lù-16-giờ-dawn-17-giờ.

3) Một-bài-vi-ly-hoc, hoa-hbo-va-các-tr
Mỗi-bài-có-mot-cam-hoi-thi-vào-nay-20
Octobre-lù-7-giờ-30-toli-10-giờ-30.

Quan-cai-tri-Vayrao-dây-nhan-cac
mô:

Quan-cai-tri-Vayrao-nguyen-Chinh-jo
hìn-duyet-Nam-bao-phu-Thong-su-vô
ban-Phap-hai-nam-ngoai-thi-nay-egu-
taug, va-duey-ho-Hanh-chuc-Chinh-tu-han
phu-Thong-su.

KÍNH CAO ĐỘ

Ban-doc-gia-nhan-duec-sô-13-ma-kh
bao-va-nhan-phieu-ve, xin-cho-phap-ba
bao-tiep-theo. Chỉ-trừ-nhung-nguoi-n
diện-ma-có-giay-nói-truoc-thi-không

Ngay-nao-không-mua-xin-nhó-gùi-tr

PHONG-...

MỘT BÀI HỌC NHÀ

N.đ. cho-phép-tai-bô-mu-đe-cho-nhung-nguoi-sau-nom-đo

LOOPING PUROPHON

là-thu-may-hát-rất-mới, rất-là.

PURO

dùng-khi-di-duong-rất-tiền.

Đi-máy-bay, ô-tô, tàu-thay, xe-lửa-v

hoặc-dé-nga, dê-nghiêng, dán-cá-áp-sáp-xuô

ROSE

JAS MIN

bên cạnh hàng
con mồi nhiều
một cái thổi
lên kia thì cũng
cát bình bả
men sành, cái
đem được phần
og đến ngút hơi
on một thước
Thực là một

bé chơi đ
chơi nhà ấy
nồi chưng tái
ay ra, xem cái
đèo lùm ra

g thường thi
tai này lại hình
cái quai ở hố

ay, ông xem
ném ở chung
cho chí y phục
... Ông đã
3.0-dong-Pisa

này này, cũng
đại lung thung
bung, y như
nay đúng đẽ

Dò là hai cái
lèm bình bả
ng trong lầm.
nón bộ vào
ghe cái lồng
chợ trống là

tôi cũng bắt chước nhặt một viên
đá gõ vào thành, ông Hoàng-Làng
vội kéo giật lạy tôi lại.

một người Trung-hoa, dae biết rau
thú bày giờ chỉ hai nước có hai cái.
Nước Trung-hoa có mồi cái & nhà
quán để đặc Văn-nam, vì nước Au-

tô, dae tên nhà, chua kip ngoi lui
xem con hirou thi ông Dương với hỏi
— Ông Bàng, ôm nặng ông đã biết
chưa?

— Chưa, ông ấy ôm ru nhỏ vậy?
— Không biết! vừa thấy có người lai
nói ông ấy niê mắm khai lì-hanban sir.
Chúng ta cùng lui thăm đi.

Khi chúng tôi tới, công nhà ông
Bàng là một sự khôn lối lưu ý, là
thấy rất cái thông, sành dời Tông.
Tôi nghĩ thăm:

— Chắc chủ-nhân đã đem cái vào
trong nhà.

Vào lối buồng ngủ thi gặp lúc ông
Bàng dương ngũ mè-mèt. Bà Bàng
trò hai cái ghế đặt ở bên cạnh giường
nhà mài chúng tôi ngồi rồi nể với
chúng tôi;

Thứa hai ông, nhà tôi mè mắm ôm
liết giường ngay từ hôm trê con hay
dứa náo ném nhau nó định vỡ mất
cái thông.

Tôi thất kinh hỏi:

— Cái thông dời Tông vỡ rồi.

— Vắng, vỡ bắn ra làm đồi. Hiện
tôi đã khiêng vào trong bếp, dè loan
mượn lò bát. Thành-trí gần và hun
lai, nhưng nhà tôi phải định không
nghe, đồi đập nát ra cho bằng được
nó không thêm chơi ngoc có vết.

Ông Trương-tam-Dương nghe bà
nói hơi chau doi lòng mày, nghẹt ngợi
Bà Bàng lại nể luôn.

— Chỉ tự ông Dương có dây thôi

sao lát...

Chưa nói xong lời thi ông Bàng như
anh giác, mắt mở bùng, rồi thét to
lên rằng:

Tôi chắc chỉ nó chử không còn ai
vào đây. Chinh-thằng Quế, nó múa
tranh với tôi không đượ, nó thp...
nó đập vỡ của tôi... Khô-cho tôi
qua... cái thông dời Tông...

Ông Trương-tam-Dương có ý

ba mang
người bao th
uni trăm lòn
Ông Bàng

— Nghĩa!

— Nghĩa!
tý dâng dấp
một cái thon
anh - thao
cũng phải là
thông tham b
tôi sắp đầu
tôi không th

— Phải

cũ của bắc c
Nhật-bản tò
về, bù lại ch
đã về hì lòi
hai trám t

Đi xem khắp miệt lụt, chả thấy có
vật gì dìng lưu ý, đã loạn vè thích chơi
thấy & săn, dè đưa vào chán trống
một cái chậu rất lớn hình dâng róng
iy hay. Chẳng biết nó là gì, dùng dè

— Lời đầu năm, ngoài, có một

người Nhật vè nước, bán lại dè đạc

theo một giá rất rẻ. Một buổi tối đi

qua nhà ấy, thấy giàn giàn yết ở ngoài

cửa liều vào xem có cái gì thích mua

chơi.

— Cái kháp miệt lụt, chả thấy có

vật gì dìng lưu ý, đã loạn vè thích chơi

thấy & săn, dè đưa vào chán trống

một cái chậu rất lớn hình dâng róng

iy hay. Chẳng biết nó là gì, dùng dè

làm gì, lời người Nhật chủ nhà thi

xin bắc phai

— Người ở Thành-phố Hanoi muốn mua bao giái

biệu sách lót: Nam-ký, Thuy-ký, Quibch

Nhật-Nam, Tân-dân, Thủ-lâm, Na

Ký-mot-chú, trả tiền, lấy l

LÀ CÓ BAO XEM

Người ở Thành-phố Hanoi muốn mua bao giái

biệu sách lót: Nam-ký, Thuy-ký, Quibch

Nhật-Nam, Tân-dân, Thủ-lâm, Na

Ký-mot-chú, trả tiền, lấy l

LÀ CÓ BAO ĐUA ĐEN TAN

Nên mua nám: Vì có nhiều sô - Đặc biệt -

cao, mà đối với người mua nám không

Ai không muốn mua nám mà muốn có bao đui

lại mây hiệu sách kê trên, ký-mot-chú, sô -

Lấy sô náo trả tiền sô ay.

Ngáo phiêu, bài vò, thơ

M. NGUYỄN TƯỜNG-TAM

26, Bd. Beurj d'Orléans, HANOI

— Rồi tôi bỗng cười ầm lên. Người

cứng thấy b

anh em học sinh!

Nếu các bạn em muốn :

g đỗ không phải trả học phí.
tiền, lính học bông bay được trả bớt học phí.
quy-cú: kỷ luật, có nhiều giáo sư chuyên
ở các trường Cao-dâng Sư-pham, thi nên đến học;

Trường

UNG-VƯƠNG

— Hoc du Coton et 7 Duvillier — HANOI

có đủ các lớp cho Nam-Nữ học sinh, có sáu rộng
oc sinh 1 hấy đến học thử — không phải trả tiền học
chi trong tuần, lê sô thấy tiền bộ lợ lùng.

HÚT THUỐC THƠM
ANG LÊ
SWEET CAPORAL
HIẾU

Cái sôc mè người
còn tôi là nhô á
kein Veloutz do
Dixon, nó là cái
bữa yêu, rủi què
chờ các bà ep cõ
lần thời muôn
trê nưa nưa.

VELOUTZ
de DIXON
PARIS

Thú kem thay phẩn hiệu Veloutz Dixon càng dùng màu già càng my
khí ra mua ra nắng cứng khi nhảy đậm mà có bù hồi ra cũng không giảm
mất màu kem.

Bản-hiệu mới vè rất nhiều hàng múa rõ:

Hàng Tàu : cầm nhung Thượng-hai, gấm, vóc,

Hàng Tay : nhung, satin, lụa hoa gấm,

chòn và thêu, và dù các mặt hàng khác nữa.

Bản-hiệu lại có nhiều các kiểu ô canapades

rất hợp thời trang.

— Hai bắc lai choi đây à? Túi quá

hai bắc q. Cái thông của tôi.

— Mất thi rồi mua cái khéo, ticc

làm gi mà đều sinh ôm được?

— Nếu mua được còn nói gì?

— Tôi mua được... Nhưng trước

hết ôi hây kẽ bắc nghe một câu truyện

choi đc, lý thù làm:

— Tôi đâu năm, ngoài, có một

người Nhật vè nước, bán lại dè đạc

theo một giá rất rẻ. Một buổi tối đi

qua nhà ấy, thấy giàn giàn yết ở ngoài

cửa liều vào xem có cái gì thích mua

chơi.

— Vắng, vỡ bắn ra làm đồi. Hiện

tôi đã khiêng vào trong bếp, dè loan

mượn lò bát. Thành-trí gần và hun

lai, nhưng nhà tôi phải định không

nghe, đồi đập nát ra cho bằng được

nó không thêm chơi ngoc có vết.

Ông Trương-tam-Dương nghe bà

nói hơi chau doi lòng mày, nghẹt ngợi

Bà Bàng lại nể luôn.

— Chỉ tự ông Dương có dây thôi

sao lát...

Chưa nói xong lời thi ông Bàng như

anh giác, mắt mở bùng, rồi thét to

lên rằng:

Tôi chắc chỉ nó chử không còn ai

vào đây. Chinh-thằng Quế, nó múa

tranh với tôi không đượ, nó thp...
nó đập vỡ của tôi... Khô-cho tôi

qua... cái thông dời Tông...

Ông Trương-tam-Dương có ý

— Lời đầu năm, ngoài, có một

người Nhật vè nước, bán lại dè đạc

theo một giá rất rẻ. Một buổi tối đi

qua nhà ấy, thấy giàn giàn yết ở ngoài

cửa liều vào xem có cái gì thích mua

chơi.

— Vắng, vỡ bắn ra làm đồi. Hiện

tôi đã khiêng vào trong bếp, dè loan

mượn lò bát. Thành-trí gần và hun

lai, nhưng nhà tôi phải định không

nghe, đồi đập nát ra cho bằng được

nó không thêm chơi ngoc có vết.

Ông Trương-tam-Dương nghe bà

nói hơi chau doi lòng mày, nghẹt ngợi

Bà Bàng lại nể luôn.

— Chỉ tự ông Dương có dây thôi

sao lát...

Chưa nói xong lời thi ông Bàng như

anh giác, mắt mở bùng, rồi thét to

lên rằng:

Tôi chắc chỉ nó chử không còn ai

vào đây. Chinh-thằng Quế, nó múa

tranh với tôi không đượ, nó thp...
nó đập vỡ của tôi... Khô-cho tôi

qua... cái thông dời Tông...

Ông Trương-tam-Dương có ý

— Lời đầu năm, ngoài, có một

người Nhật vè nước, bán lại dè đạc

theo một giá rất rẻ. Một buổi tối đi

qua nhà ấy, thấy giàn giàn yết ở ngoài

cửa liều vào xem có cái gì thích mua

chơi.

— Vắng, vỡ bắn ra làm đồi. Hiện

tôi đã khiêng vào trong bếp, dè loan

mượn lò bát. Thành-trí gần và hun

lai, nhưng nhà tôi phải định không

nghe, đồi đập nát ra cho bằng được

nó không thêm chơi ngoc có vết.

Ông Trương-tam-Dương nghe bà

nói hơi chau doi lòng mày, nghẹt ngợi

Bà Bàng lại nể luôn.

— Chỉ tự ông Dương có dây thôi

sao lát...

Chưa nói xong lời thi ông Bàng như

anh giác, mắt mở bùng, rồi thét to

lên rằng:

Tôi chắc chỉ nó chử không còn ai

vào đây. Chinh-thằng Quế, nó múa

tranh với tôi không đượ, nó thp...
nó đập vỡ của tôi... Khô-cho tôi

qua... cái thông dời Tông...

Ông Trương-tam-Dương có ý

— Lời đầu năm, ngoài, có một

người Nhật vè nước, bán lại dè đạc

theo một giá rất rẻ. Một buổi tối đi

qua nhà ấy, thấy giàn giàn yết ở ngoài

cửa liều vào xem có cái gì thích mua

chơi.

— Vắng, vỡ bắn ra làm đồi. Hiện

tôi đã khiêng vào trong bếp, dè loan

mượn lò bát. Thành-trí gần và hun

lai, nhưng nhà tôi phải định không

nghe, đồi đập nát ra cho bằng được

nó không thêm chơi ngoc có vết.

Ông Trương-tam-Dương nghe bà

nói hơi chau doi lòng mày, nghẹt ngợi

Bà Bàng lại nể luôn.

— Chỉ tự ông Dương có dây thôi

sao lát...

Chưa nói xong lời thi ông Bàng như

anh giác, mắt mở bùng, rồi thét to

lên rằng:

Tôi chắc chỉ nó chử không còn ai

vào đây. Chinh-thằng Quế, nó múa

tranh với tôi không đượ, nó thp...
nó đập vỡ của tôi... Khô-cho tôi

qua... cái thông dời Tông...

Ông Trương-tam-Dương có ý

— Lời đầu năm, ngoài, có một

người Nhật vè nước, bán lại dè đạc

theo một giá rất rẻ. Một buổi tối đi

qua nhà ấy, thấy giàn giàn yết ở ngoài

cửa liều vào xem có cái gì thích mua

chơi.

— Vắng, vỡ bắn ra làm đồi. Hiện

tôi đã khiêng vào trong bếp, dè loan

mượn lò bát. Thành-trí gần và hun

lai, nhưng nhà tôi phải định không

nghe, đồi đập nát ra cho bằng được

nó không thêm chơi ngoc có vết.

Ông Trương-tam-Dương nghe bà

nói hơi chau doi lòng mày, nghẹt ngợi

Bà Bàng lại nể luôn.

— Chỉ tự ông Dương có dây thôi

sao lát...

Chưa nói xong lời thi ông Bàng như

anh giác, mắt mở bùng, rồi thét to

lên rằng:

Tôi chắc chỉ nó chử không còn ai

vào đây. Chinh-thằng Quế, nó múa

tranh với tôi không đượ, nó thp...
nó đập vỡ của tôi... Khô-cho tôi

qua... cái thông dời Tông...

Ông Trương-tam-Dương có ý

— Lời đầu năm, ngoài, có một

người Nhật vè nước, bán lại dè đạc

theo một giá rất rẻ. Một buổi tối đi

qua nhà ấy, thấy giàn giàn yết ở ngoài

cửa liều vào xem có cái gì thích mua

chơi.

— Vắng, vỡ bắn ra làm đồi. Hiện

tôi đã khiêng vào trong bếp, dè loan

mượn lò bát. Thành-trí gần và hun

lai, nhưng nhà tôi phải định không

nghe, đồi đập nát ra cho bằng được

nó không thêm chơi ngoc có vết.

Ông Trương-tam-Dương nghe bà

nói hơi chau doi lòng mày, nghẹt ngợi

Bà Bàng lại nể luôn.

— Chỉ tự ông Dương có dây thôi

sao lát...

Chưa nói xong lời thi ông Bàng như

anh giác, mắt mở bùng, rồi thét to

lên rằng:

Tôi chắc chỉ nó chử không còn ai

vào đây. Ch

